DISPUTATIO JURIDICA,

Ad Tit. 1. Lib. 15. ff.

De Peculio.

QUAM,

FAVENTE NUMINE,

Ex Auctoritate Clarissimi ac Consultissimi Viri.

D. D. DAVIDIS DALRYMPLE,

Equitis Baronetti, Regii apud SCOTOS Advocati, Inclytæ FACULTATIS JURIDICÆ DECANI:

NEC NON

Ex ejusdem FACULTATIS Consensu & Decreto, Pro ADVOCATI munere consequendo, Publicæ Disquisitioni subjicit

ALEXANDER GIBSON, A. & R.

Ad Diem 12 Januarii, H. Lq; S.

5 UK 919 50 GIB

EDINBURGI,

La Adibus THO. RUDDIMANNI, M.DCC. XVII.

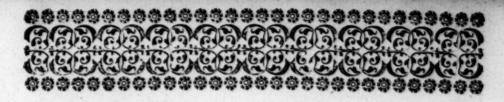
1717

Quad.

may 18.1928.

TOUT OUTLIUSCH

CALLERY TO BE STORY OF THE STATE OF THE STAT

Amplissimo ac nobilissimo Juveni,

D. JOANNI,

Domino de Leslie, &c.

Illustrissimi ac potentissimi D. D. JO-ANNI S, Comitis de ROTHES, &c. Filio natu maximo:

Antiquissima & splendidissima LESLÆORUM Familia Spei alteri, atque post clarissimum Patrem Principi dignissimo;

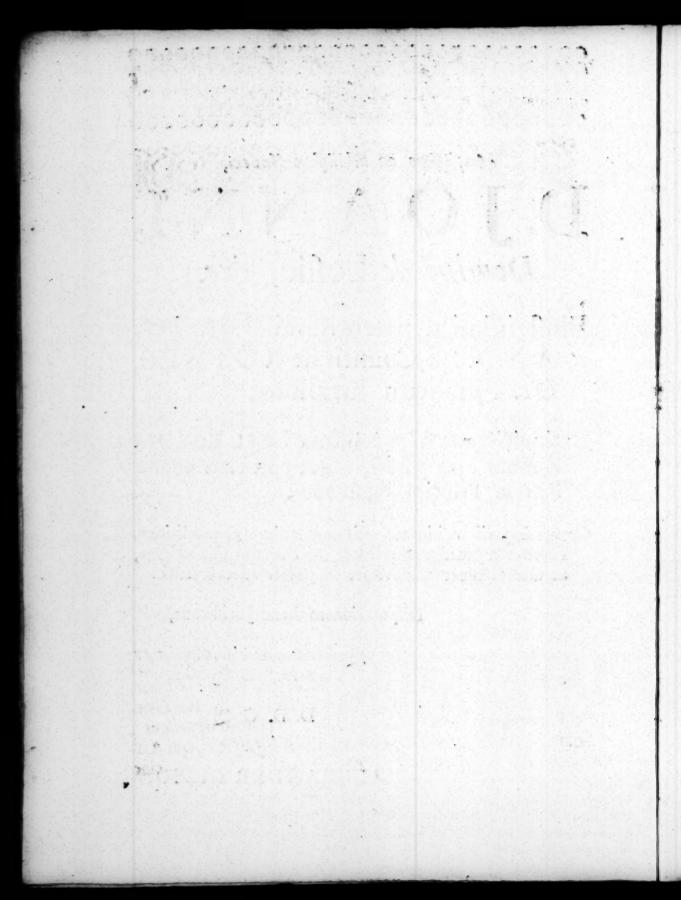
Genus ingenii nobilitate, Ætatem animo ac eruditione, Fortunam omnigena virtute, mira indolis sublimitate, ac insueta morum suavitate insigniter antevertenti:

Disputationem hanc Juridicam,

Qualemcunque observantia ac venerationis tesseram,

D. D. C. Q.

ALEXANDER GIBSON.

Disputatio Juridica,

Tit. 1. Lib. 15. ff.

De Peculio.

PRODEMIUM

T Ulpianus in l. r. pr. ff. de juft. & jur. Scientia alicui operam daturum prius nufe oportet unde nomen illius descendat: quamobrem pauca de ipso vocabulo primodicamus. PECULIUM ergo est vox Latina, nihil obstante quod dicitur in 1. 9. 9 3. ff. de jur. dot.

Verba Ulpiani sunt, Caterum si res dentur in ea qua Graci Parapherna dicunt, quaque Galli Peculium appellant nam per Gallos hic Ulpianus intellexit Gifalpinos, qui La.

PIRELT

tine loquebantur. Peculium dictum est a pecunia; appellatur quasi pusilla pecunia in l. 5. § 3. ff. h t. Pecunia vero a pecoribus, in quibus substantia veterum consistebat, ut dicit Servius ad 1. Virgilii Eclog. Peculium varie accipitur: (1.) Pro omni patrimonio, l. 16. pr. ff. ad SCtum Trebell. (2.) Pro exiguo patrimonio & selecta quadam pecunia, unde peculium vocant rustici senes quod extra reliquam pecuniam prasidii causa seposuerunt, l. 79. § 1. in fin. ff. legat. 3. (3.) Proprie pro peculio servi vel silii familias, l. 5. § fin. l. 7. § 3, h. t. & multis aliis textibus, quo sensu hic definitur;

THESIS I.

ECULIUM est pusillum & quasi patrimonium servi aut filii, separatum a rationibus dominicis vel paternis, 1.5. 6 pen. & ult. b. t. l. 37. 6 1. ff. de acq. rer. dom. Dicitur pufillum & quasi patrimonium in l. 5. § 3. 1. 47. 9 ult. b. t. quia proprie loquendo filius aut servus patrimonium habere non possunt, nec paterfamilias peculium, 1. 182. ff. verb. sig. Servi nomine venit ancilla, 1. 3 \$ 3. b. t. etiam is qui bona fide nobis fervit, five alie. nus, sive liber fuerit, 1. 1. \$ fin. b. t. Filii appellatione veniunt omnes liberi, fine discrimine sexus, ætatis aut gradus, qui in potestate funt, l. 1. 9 3, & 4. b. t. Separatum, quia alias res extra peculium administrare possunt. Dominicis; quod verbum late sumitur, ac non tantum significat eum qui plenum dominium habet, sed etiam cujus nuda est proprietas, ut l. 2, 19. § 1. b. t. Paternis, cujus nomine avus proavusque continentur, qui liberos in potestate habent, ut ex dictis patet.

THESIS

THESIS II.

WEMADMODUM autem personz acquirentes & concedentes peculium diversz sunt, ita peculium quoque, przesertim ex jure novissimo, varias species recipit: vulgo enim dividitur in peculium servi & filii. Peculium servi simplex est, pendens ex voluntate domini, qui id concedere & iterum adimere potest, l. 4. pr. l. 8. ff. b. t. sive illud ordinarii, sive vicarii servi suerit, l. 16, 17, 18. ff. b. t. Filiorum autem peculium est quadruplex, profectitium, adventitium, castrense & quasi castrense; de quibus suo ordine.

THESIS III.

PECULIUM profectitium est, quod filius acquirit ex re & occasione sui patris, l. 5. prin. § 1. & seqq. ff. ae jur. dot. § 1. Inst. per quas person. Huc referri quoque debent bona a compatribus donata, arg. dd. texx. Hoc peculium in totum pendet a voluntate patris, cujus posfessionem & plenum dominium pater retinet, l. 6. C. de bon, que lib. Quantum enim juris domino est in peculio servi, tantum est patri in peculio profectitio, d. § 1. Inst. per quas pers. Non tamen inutile est hoc peculium respectusiii: nam (1.) Consentiente patre filius id administrare & donare potest, l. 7. § 4. ff. de donat. (2.) Cum ob debitum siscale patris bona occupantur, ex constitutione Divi Claudii hoc peculium filius retinet, l. 3. § 4. in fin. ff. de min. (3.) Sequitur filium emancipatum, nisi expresse adimatur, l. 31. § 2. ff. de don.

A 2

THESIS

Disputatio Juridica;

THESIS IV.

PECULIUM adventitium est, quod non ex re vel occasione patris, sed aliunde obvenit, s. Inst. per quas pers. Hujus omne jus olim erit patris, ut peculii fro-fectitii, sed hodie usus sructus pertinet ad patrem, proprietas ad filium, quia durum videtur filio sine proprio crimine adimere quod sua industria acquisierit, vel prospera fortuna ei obtulerit, s. Inst. per quas pers. 1. 6. C. de bon. qua lib. Doctores illud dividunt in plenum & minus plenum. Minus plenum, quod aliter regulare dicitur, est in quo filius habet proprietatem, pater vero usumfructum, dd. texx. Ejus peculii pater plenissimam habet administrationem, l. 1. C. de bon. mat. 1. 6. \$ 2. C. de bon. qua lib. & in casu emancipationis retinet dimidium usus fructus,

dict. 1. 6. § 3. C. & § 2. Inft. per quas pers.

Plenum autem adventitium seu regulare est, quando filio cum usufructu etiam proprietas acquiritur, quod contingit quatuor potissimum casibus. (1.) Si donetur aliquid a privato, ea lege ne pater usumfructum habeat, Nov, 117. cap. 1, 2. Auth. Excipitur, Cod. de bon. qua lib. (2.) Si filius una cum patre ab intestato fratri vel sorori succedat, Nov. 118. cap. 2, 3. Auth. Item hereditas, Cod. de bon. qua lib. (3.) Si filius abnuente patre sibi testamento relictum accipiat, l. fin. § 6. C. de bon. qua lib. (4.) In rebus qua a Principe vel Augusta silio donata sunt, l. pen. Cod. d. t. Hujus peculii silius si persecta attais sit, plenam habet dispositionem inter vivos, Nov. 117, cap. 1. § 1. Ex veriori tamen sententia testari de eo non potest l. penult. C. qui test. fac. pos. prin. Inst. in sin. quibus non est permis. fac. test.

THESIS

De Peculio.

THESIS V.

CASTRENSE peculium est, quod situsfamilias occasione armata militia acquirit, l. 11, 12. si sast. pecul. Huc referri debent non tantum res quas filius in ipsa militia sibi paravit, sed etiam illæ quæ filio in militam eunti sunt donatæ, dict. l. 11. & l.1. C. eod. In hoc peculio pater nihil juris habet, l. 10. sf. cast. pecul. l. 98. § 3. sf. de solut. l. 52. § 6. sf. de surt. silius enim ipse ratione hujus peculii pro patresamilias habetur, l. 2. sf. ad SCt. Maced. plenum ejus dominium retinens, l. 6. C. prin. de bon. quæ tib. ac per consequens libere de eo disponit, tam in ultima voluntate, quam inter sivos, pr. Inst. quib. non perm. fac. test.

THESIS VI.

Ou ASI castrense peculium est, quod situsfamilias of casione togata militia acquirit, puta ex advocatione, prosessione, salario, dignitate, vel officiis publicis, l. 4. Est. C. de adv. divers. jud. l. 7. C. assessor. l. fin. C. de inost. test. silius in hoc idem juris habet quod in castrensi, d. l. 6. C. de bon. qua lib. d. l. fin. C. inost. test. l. 8. C. advoc. divers. jud. cum hac tamen differentia, quod de quastras castrensi testari debeat jure communi, sin. Inst. de test. mil. sed de castrensi testatur jure militari, dd. text.

THESIS VII.

ATIONE castrensis & quasi castrensis peculii ipse filius tanquam pater conveniri potest, l. 2. ff. ad SCtum Maced. sed quoad peculium adventitium pater directa actione quasi legitimus administrator tenetur, 1. 6. & fin. Cod. debon. qua lib. De peculio profectitio & serviti datur actio de peculio, que est pratoria personalis in rem scripta, accessoria, qua datur ei qui cum servo vel filiofamilias contraxit adversus patrem vel dominum, ut solvant, quatenus in peculio est, deducto eo quod sibi debetur. Pratoria, a Prætore auctore qui eam ex summa æquitatis ratione introduxit, l. 1. pr. l. 3. pr. ff. h. t. \$ 10. Inft. de act. Personalis, \$ 8. Inft. de act. l. 21. \$ fin. ff. h. t. oritur enim ex contractu, vel quasi contractu, cum filio vel servo inito, arg. 6 1. Inft. de act. l. 14. ff. de neg. gest. In rem scripta, datur enim contra tertium possessorem peculii, 1. 32. 9 ult. b. t. 1. 9. 9 ult. ff. de interrog. Accessoria dicitur, quia per se non subsistit, sed est qualitas adjecta actioni natæ ex negotio cum filio vel fervo gesto, 1. 3. § 7. 1. 5. pr. b. t. Experitur hac actione is qui cum servo aut filiofamilias contraxit. Servum hic capimus, vel proprium, vel alienum, liberum hominem bona fide servientem fru-Auariums. 1. § 1. in fin. b. t. Ex contractu tamen impuberis pater vel dominus non tenetur, nisi quatenus locupletius factum est peculium, l. 1. 6 4. h. t.

THESIS VIII.

OMPETIT adversus patrem vel dominum, § 10. Infi. de act. Proprium est huic actioni, quod adversus fus patrem vel dominum ex alterius conventione detur, sive scientes sive ignorantes, imo etiam prohibentes, 1. 29. § 1. b. t. Excipiuntur tamen aliqui casus, quibus dominus de peculio non tenetur, veluti si servus extra causam peculiarem sidejusserit, vel intercedendi causa mandaverit, 1. 3. § 5, & seqq. b. t. 1. 19 sf. de sidejuss. eaque in re differre servum & silium samilias patet ex 1. 3. § 5, & 9. b. t.

THESIS IX.

T folvant quatenus in peculio est, d. 5 10. Inst. de act. Quantitas peculii spectatur tempore rei judicatæ, l. 3. pr. ff. h. t. Si vero per imprudentiam plus solvatur quam in peculio sit, nulla datur condictio, l. 11 .ff. cond. ind. Ratio est, quia nulla repetitio est ab eo qui suum recepit, etiamsi ab alio quam a vero debitore solutum, l. 44. ff. cond. indeb.

THESIS X.

illud folum in peculio esse quod superest, deductis iis quæ domino aut patri, & illis quos in potestate habent, quorumve negotia gerunt, debentur; ut hic potior patris & domini quam aliorum creditorum causa sit, l. 9. 9 2. & seq. h. t. verum ita demum si id aliunde consequi non possint, l. 11. 96, 7, 8. h.t. Inter cæteros creditores melior est conditio occupantis, l. 10, & 52. pr. h.t. l. 6. ff. trib. act. Occupasse videtur qui prior sententiam judicis obtinuit, d. l. 10. h. t.

ANNEXA.

ANNEXA.

D. Tersilo.

1.

Judex secundum ea que allegantur & probantur in judicio, non secundum ea que soit ut privatus, judicare debet.

THESAS

SCto Macedoniano filiusfamilias renunciare non potest.

III.

Nullus in re propria idoneus testis esse potest.

IV.

Usucapio non pugnat cum naturali aquitates

V.

Parentes & liberi neque pro se, neque contra se testis

GULB SEINIS